

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Prețul inserțiunilor:		Correspondențele se adresează redacțiunii
Pentru Austro-Ungaria pe an..	10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte	etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150	„FOAIA DIECESANĂ“
„ „ „ „ pe 1/2 an.	5 „	de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor.	de aci în sus 10 coroane	iară banii de prenumerațiune și inserțiuni al
„ România și străinătate pe an	14 franci			ADMINISTRAȚIA
„ „ „ „ pe 1/2 an	7 „			Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș

Predici alese

Dumineca V. după Rusalii.

De Prof. Dr. Teodor Tarnavski.

Iubiților Creștini!

Domnul și Mântuitorul nostru Isus Cristos câtă vreme a petrecut aici pe pământ a plinit multe fapte minunate, a săvârșit multe minuni mari, dintre cari cu deosebire vindecările cele minunate ale celor răniți de duchuri necurate, arată atotputința Lui cea dumnezească și într'una și dragostea Lui cea mare către oameni. De o astfel de vindecare ni istorisesc și evanghelia de astăzi. Trecând Isus în latura Gergesenilor l-au întâmpinat acolo doi îndrăciți, pre cari văzându-i Domnul i-a vindecat îndată alungând dintrênșii duchurile necurate în o turmă de porci. Minunea aceasta a făcut, că toți locuitorii din părțile acelea au eșit întru întimpinarea lui Isus, rugându-l să treacă din latura lor. În loc să-i mulțamească Domnului, că i-a mântuit pre cei doi nenorociți de munca diavolului, în loc să roage pre Domnul, să rămână la ei ocrotindu-i cu puterea sa cea minunată de toate primejdiile lumii acesteia, Gergesenii au rugat pre Isus, ca să treacă din latura lor. — Noi, iubiților de bună samă n'am face nici când ceea-ce au făcut Gergesenii. Dimpotrivă fiecarele din noi e pătuns de dorul fierbinte, ca Domnul să rămână la noi, fiecarele se roagă cu osîrdie, ca El să fie totdeauna în mijlocul nostru, să nu ne părăsească nici când. Și Domnul ascultă ruga noastră, El petrece necurmat între noi, petrece cu trup și cu suflet în s. euharistie, în acea taină și jertfă, care a așezat-o pentru mântuirea noastră și care spre acest scop necurmat se sërbează în biserica Lui. Despre aceasta serbare a s. euharistii sau despre s. liturgie v'am vorbit în cuvântările mele din urmă, tilcuindu-vi rëndueala ei pênă la vohodul sau intrarea cu s. evanghelie. Prourmându-mi tilcuirea, voi astăzi să vă fac cunoscuți mai de aproape cu im-

nul întreit sânt sau cu trisagiul precum și cu rugăciunile și lucrările sante, cari urmează după imnul acesta până la cetirea s. evanghelii. — Până a începe, rogu-vă, ca cu toții fără prihană împreună cu puterile ceresci să înălțăm Domnului fericita și întreit sânta cântare, zicând din adâncul snfl-ului: „Sânte Dumnezeule, sânte Tare, sânte fără de moarte, miluesce-ne pre noi“.

După intrarea cu s. evanghelie și după tropare, — despre ce v'am vorbit în cuvântarea din dumineca trecută — urmează cântarea imnului ângeresc sau a trisagiului, adecă imnul întreit sânt: „Sânte Dumnezeule, sânte Tare, sânte fără de moarte, miluesce-ne pre noi“. Imnul acesta, la a carui cântare preotul îndeamnă pre credincioși cu vosglasul: „Că sânt ești Dumnezeul nostru și ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și sântului Duch, acum și pururea și în vecii vecilor...“ trisagiu sau imn întreit-sânt, pentru-că cuvântul *âγνος*, sânt, provine de trei ori în el, iară ângeresc pentru că e luat din ceriu, dela înșiși ângerii, cari-l cântă ne'ncetat înaintea Împăratului celui sânt, tare și fără de moarte. Originea acestei cântări se fie adecă următoare: Pe timpul împăratului Teodosiu II., în v-acul V., era în Constantinopole un cutremur mare de pământ. Cetățenii înspăimântându-se tare, au eșit la câmp, vërsând rugăciuni împreună cu împăratul Teodosiu și cu patriarhul Proclu. De odată s'a răpit un copil, dintre cei-ce se rugau, în aer și a auzit acolo glas dumnezeesc, care-i zicea, ca poporul să se roage astfel: „Sânte Dumnezeule, sânte Tare, sânte fără de moarte, miluesce-ne“. Urmând poporul poruncei acesteia, a încetat cutremurul. De atunci s'a introdus trisagiul în servițiul dumnezeesc și s'a numit cântare îngerească.¹⁾

Cântarea aceasta măreață ni arată, că ângerii și oamenii fac o biserică și că Dumnezeu se pre-

¹⁾ Comp Ioan Damascen, Espuner. acur. a credinței ortod. c. X. și Mineiu 20 Noemvre.

măresce în același mod de unii ca și de alții. Fiind trimisă din ceriu ea se întrebuințează foarte adese-ori nu numai la toate rândurile bisericești ci și la rugăciunile isprăvite de creștini acasă. Ba chiar în oara morții până la eșirea sufletului creștinii nu încetează a repeți cuvintele: „Sânt Dumnezeule, sânt Tare, sânt fără de moarte, miluesce-ne pre noi“. Și știți la cine se îndreaptă ei cu cuvintele aceste? Iată, vi voi spune. Cu cuvintele „Sânt Dumnezeule“ câtră Dumnezeu Tatăl, carele este isvorul Dumnezeirii Fiului și a Duchului sânt; cu cuvintele „sânt Tare“ câtră D-zeu Fiul, care după cuvintele apostolului e „puterea și înțelepciunea lui D-zeu (I. Cor. 1, 24“), care a biruit pre dușmanul nostru, pre diavolul și a surpat puterea lui și a morții; cu cuvintele „sânt fără de moarte“ câtră Duhul sânt, carele e isvorul vieții și dătătoriu de viață și în urmă cu cuvintele „miluesce-ne pre noi“ câtră toate fițele sântei treimi, arătând cuvintele aceste unitatea treimei dze-sci.

Trisagiul se repeșce precum la toate rugăciunile așa la s. liturgie adese-ori, pentru că Serafimii cântă neîncetat: Sânt, sânt, sânt. După ce s-au cântat cântăreții de trei ori, adaug: Mărire Tatălui și Fiului și sântului Duh . . .“, spre a însemna, că imnul acesta se înalță întru mărirea lui D-zeu celui în trei fețe.

În timpul cântării trisagiului zice preotul în taină o rugăciune, în care se roagă, că Domnul să ieie dela nevredniciei săi servi cântarea întreit sântă, să li ierte tot păcatul, sântindu-li sufletele și trupurile, apoi zice și el de trei ori: „Sânt D-zeule . . .“ închinându-se înaintea s. mese.

Auzind Domnia-Voastră pe timpul liturgiei cântarea imnului întreit sânt, să vi aduce-ți aminte, că cu toții sunteți dători, să-l cântați la toate rugăciunile voastre cu inima umilită și cu credință tare, rugând pre Domnul cel sânt, tare și fără de moarte, să vă mântuească de necazuri și nevoi, cum a mântuit odinioară pre creștinii din Constantinopole, și să ni dăruiască sfârșit bun creștinesc.

Până a trece mai departe cu tilcuirea liturgiei trebuie să vă mai spun, că imnul întreit sânt se cântă la liturgie în decursul mai tot anului, numai în unele puține zile, precum în ziua născerii și a arătării Domnului, în Sâmbăta lui Lazăr, în Sâmbăta cea mare, în Dumineca învierii și în Dumineca pogoririi Duchului sânt se cântă în locul lui imnul: „Câți în Cristos v'ați botezat, în Cristos v'ați și îmbrăcat. Aliluia“, și acestea din următoarea pricină: În timpurile cele dintâiu ale creștinismului se botezau în zilele numite cei chemați, adică păgânii și iudeii, cari s'au hotărât a primi legea lui Cristos. Spre a-i saluta pre aceștia ca pre unii ce abia au intrat în sinul bisericești creștine și spre a-i îndemna la împlinirea conștiințioasă a datoriilor creștine, biserica cântă în zilele când cei chemați primiau

botezul inul, de care e vorba, aducându-li cu aceasta aminte de datoria ce au luat-o asupra-și.

După imnul întreit sânt sau în zilele numite după imnul: „Câți în Cristos v'ați botezat . . .“ preotul merge la scaunul cel de sus, rostind cuvintele: „Binecuvântat este cel ce vine întru numele Dlui și Binecuvântat ești pe scaunul mării împărăției Tale cela ce sezi pe cherovimi, acum, . . .“ Mersul la scaunul cel de sus își are originea în datina episcopilor bisericești vechi, de a se sui înaintea cetirilor sânt pe scaunul cel înălțat din altariu, ca vezând de aici mai bine pre cei adunați în biserică să poată privighia purtarea lor la cetirea s. scripturi. Astăzi mersul acesta are o însemnătate simbolică. Preotul pășind câtră scaunul cel de sus înfașează pre însuși Isus Cristos cel făgăduit în prezicerile prorocilor la antifoaie, arătând lumii prin intrarea cu evangheliu și cunoscut în imnul cel întreit sânt, mergând să-și ieie în stăpânire împărăția, din care causă și zice preotul cuvintele: „Binecuvântat este cel ce vine . . .“ și: „Binecuvântat ești pe scaunul mării . . .“

Având scaunul cel de sus și mersul la el însemnătate atât de adencă, datoria noastră este a înalța pe timpul când preotul pășese la scaunul acesta gândurile și inimile noastre la ceriu, la Domnul cel ce șede pe scaunul mării sale vecinice, rugându-l, ca El cel ce privește de pe scaunul său ceresc la toți oamenii, la cei dreți și cei păcătoși și cunoaște toate gândurile și faptele oamenilor să-și ia cele bune cât și cele rele, să privească și la noi netrebnicii săi robi, iertându-ni tot păcatul și făcându-ne vrednici de împărăția sa cea cerească.

Stând preotul lângă scaunul cel de sus zice: *Să luăm aminte! Pace tuturor! Înțelepciune!*, cu cu cari cuvinte deșteaptă luarea aminte a celor de față la ceea ce se cântă în prochimen, adică în cântarea ce urmează nemijlocit după cuvintele preotului, dorindu-li tuturor pace, adică împăcare cu D-zeu și cu oameni, căci aflându-se numai într'o astfelu de stare creștinii sunt dători să aculte cuvintele s. scripturi. După îndemnarea preotului la luare aminte urmează — cum am spus — *prochimenul*. Acesta este un stich luat de obicei din psalmii lui David, câte-odată și din alte cărți ale legii vechi, care se cântă totdeauna înaintea apostolului și stă în legătură cu cele ce se cetesc în el.

După prochimen, îndemnând preotul iarăși la luare aminte, se cetesc *apostolul*, adică o parte din faptele sau epistoalele apostolilor, și anume aceea, care e hotărâtă pentru ziua, în care chiar se face liturgia. Apostolul ni aduce aminte de trimiteria apostolilor la învățat popoarele, îndemnându-ne cu cuprinsul său cel măreț la primirea adevărilor mântuirii. Când îl auzim așadar cetindu-se în biserică să-l ascultăm cu toții cu mare luare aminte, stăruind nu numai a pricepe ci și a plini tot ce ne învață s. apostoli în cărțile sale.

În timpul cetirii apostolului preotul tămăiază

s. masă, altariul, icoanele și pe creștinii cei de față, închipuind prin tămăierea aceasta acel har, cu care s'a umplut lumea prin predicarea cuvântului dzeesc din partea apostolilor. Cum adevărat fumul din tămăie se răspândește în toată biserica, implându-o toată cu bună mireazmă, așa se lătește și din învățătura lui Cristos propoveduită de apostoli harul Duhului sânt în toată lumea, implënd cu pace sântă pre toți cei-ce primesc și implinesc cu dragă inimă cuvântul lui D-zeu.

După cetirea apostolului se cântă: „*Aliluia*“, ce înșamnă atât cât: Lăudați pre Domnul. Aliluia este un cuvânt evreesc, care din cultul legii vechi a trecut în cultul creștin, întrebuintându-se nu numai în biserica noastră, ci și în toate celelalte biserici creștine. Cu cântarea aceasta biserica ne pregătesce la ascultarea vrednică a s. evanghelii. Simeon Tesalonicheanul¹⁾ zice de ea: „Iacă înaintea evangheliei se cântă Aliluia. Cântarea aceasta înșamnă lauda lui D-zeu și arătarea dumnezeului dar, carele este cetirea evangheliei“. Gătind cântăreții Aliluia preotul zice: „*Înțelepciune; drepti să ascultăm s. evanghelie: Pace tuturor*“. Cuvântul: „*Înțelepciune*“ înșamnă aici pre însuși Isus Cristos cel ce ni vestesce în s. evanghelie înțelepciunea cea adevărată, ni vestesce învățătura, viața și faptele sale cele mântuitoare, iară cuvintele: „*Drepti să ascultăm s. evanghelie*“ ni aduc aminte de dătoria noastră, a sta pe timpul cetirii s. evanghelii drepti, înălțând gândurile și inimile noastre la cele ceresci; în urmă cuvintele: „*Pace tuturor*“ ni aduc aminte, că noi dători suntem să ascultăm înțelepciunea lui D-zeu ce ni se propovăduiesce în evanghelie cu pace în sufletul nostru, cu dragoste sântă cătră D-zeu și aproapele, cu cuget curat și nepătat. — La binecuvântarea preotului: „*Pace tuturor*“ cântăreții răspund: „*Și duchiului tēu*“ și apoi cântă cu glas dulce: „*Mărire ție Doamne, mărire ție*“, cu cari cuvinte dau laudă lui D-zeu, carele în s. evanghelie ni vestesce cuvântul său, luminându-ni cu el sufletele noastre. Pleacă așadară, creștine, capul tēu, când auzi cuvintele aceste, poruncesce gândurilor și simțirilor tale să tacă în momentul acesta, ca să poți asculta cu vrednicie s. evanghelie. Fă-te asemenea evlavioasei și tăcutei Mariei, care „șezând la picioarele lui Isus asculta cuvintele Lui“²⁾ și pe care Domnul însuși a lădat-o, zicând: „*Maria partea cea bună și-ales, care nu se va lua dela dînsa*“³⁾.

După cântarea: „*Mărire ție, Doamne, mărire ție*“ urmează cetirea s. evanghelii, care dacă slujesce preotul singur se cetesce din altariu, căci preotul închipuesce pre însuși Isus Cristos, iară dacă slujesce și diaconul, apoi în mijlocul bisericii de pe amvon, pentru că diaconul în cazul acesta închipu-

esce pre apostoli, cari după porunca lui Isus Cristos au mers în lumea mare, ca să vestească evanghelia la toată făptura. Timpul când se citește s. evanghelie în biserică e timp foarte însemnat pentru creștini, căci învățătura evanghelică e lumina cea adevărată ce luminează pre tot omul ce vine în lume, e lumina, ce arată omului calea, ce duce la împărăția cea cerească. De aceea dători suntem cu toții să ascultăm s. evanghelie cu toată evlavie și luarea aminte, cu inimă deschisă și cuget curat, crezând cu tărie, că ceea ce ni se cetesce în ea este glasul însuși Dumnezeu-omului, Isus Cristos, care noaue tuturoră ni vestesce bucurie mare, ni vestesce iertarea păcatelor și mântuirea vecinică. În scest timp prea scump pentru noi să nu gândim, iubiților, de feliu la cele lumesci, ci să îndreptăm toate gândurile noastre la Domnul nostru Isus Cristos, rugându-l, să ni lumineze sufletul cu cuvântul său cel atot sânt, cu acel cuvânt carele dă viață la tot omul, care îl primesce cu dragă inimă. Ca odinioară împăratul David așa și noi suntem dători să zicem pururea: „*Adevărate sunt cuvintele Domnului și de tot drepte, mai de dorit decât aurul și decât pietre curate și mai dulci decât mierea și fagurul*“¹⁾. Învățătura cea dumnezească a lui Isus Cristos trebuie pentru noi să fie totdeauna odorul cel mai scump, trebuie să ni fie mai scump decât toate odoarele lumii acesteia.

După cetirea evangheliei cântăreții spun earăși: „*Mărire ție, Doamne, mărire ție*“, îndemnând pre toți credincioșii de a-i mulțami lui Isus și de a-l lauda cu bucurie sântă, că i-a învrednicit de ascultarea învățătorei sale d-zeesci, făcându-i părtași de lumina sa cea cerească.

Fraților! V'am tilcuit astăzi acea parte a s. liturgii, care începe cu imnul întreit sânt și se sfârșesce cu cetirea s. evanghelii. În tot timpul acesta biserica ocupă mintea și inima noastră cu cele mai mărețe adevăruri, cu cele mai pătrunzătoare rugăciuni și laude nutrind și învioșând credința noastră în Mântuitorul lumii, în adevărul și puterea învățătorei și faptelor Lui. Cu deosebire urmăresce biserica scopul acesta cu cetirea s. evanghelii, din care cauză trebuie să și ascultăm cetirea aceasta cu toată evlavie și luarea aminte. Dară cu ascultarea singură încă nu ni implinim dătoria ca creștini, căci nu e destul a cunoaște învățătura dumnezească, ci e și de lipsă a vieții conform cu ea. Ca creștinilor, pentru cari Domnul a gătit împărăția cea cerească, ni se cuvine nu numai a asculta cuvântul evanghelic, ci și a-l plini în viață, căci zice s. scriptură: „*Nu auzitorii legii sunt drepti înaintea lui D-zeu, ci făcătorii legii se vor îndrepta*“²⁾ și în alt loc: „*Fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui D-zeu și-l păzesc*“³⁾. — Dacă vom asculta iubiților, cuvântul lui D-zeu cu evlavie și luare aminte, dacă-l vom

¹⁾ Explicare pentru s. biserică și pentru cei ce slujesc întrînsa (trimisă la creștinii din Crit).

²⁾ Luca 10, 39.

³⁾ Luca 10, 24.

¹⁾ Ps. 19, 11. ²⁾ Rom. 2, 13. — ³⁾ Luca 11, 29.

păstra în inimile noastre și-l vom plini totdeauna cu bucurie, atunci cuvântul acesta ca o sămânță cerească, ce cade pe pământul sufletelor noastre, va produce în noi roduri îmbelșugate, înavuțindu-ne cu fapte bune, cu cômori netrecătoare și cu bucurii vecinice. Amin.

Afacerea școalelor din Brașov

În afacerea școalelor din Brașov, da care am amintit într'un numer al Foi noastre, cetim în „Gaz. Trans.” următoarele:

În 17 Mai înainte de amăzi s'au ținut Sinoadele parohiale în Scheiu și în Cetate în cauza cunoscută a susținerii școalelor române centrale din loc.

După terminarea s. liturgii, s'a ținut sinodul (extra-ordinar) în biserica s. Nicolae din Scheiu. Sinodul a fost foarte bine cercetat. Biserica spațioasă era plină de parohieni. A presidat părintele protopop *Ioan Petric*, care a deschis Sinodul printr'o frumoasă vorbire, în care a arătat importanța obiectului la ordinea zilei, accentuând între altele justele așteptări ale publicului român și apelând la membrii Sinodului, ca să cumpănească lucrul cu serioșitate și să ia o hotărîre demnă.

Preotul *Dr. V. Saftu*, ca raportor al comitetului parohial, ceti hârtiile venite dela Consistoriu în afacerea școalelor române de aici, împreună cu rescriptul ministrului de culte și instrucțiune publică dela 18 Aprilie a. c. În fine a cetit propunerea de conclud a comitetului parohial, pe care printr'o vorbire lămuritoare o recomandă spre primire.

În scrisoarea sa Consistoriul, respective Senatul școlariu, arată, ca ministrul — pe baza probelor, ce zice că le are, că școalele române din Brașov ar fi primit printr'un lung șir de ani „subvențiune” dela statul român, pe care ar fi tănuțit-o — pune o alternativă: el cere adecă, presupunând că s'a călcat legea dela 1883, ca Consistoriul să petiționeze după ajutoriu la guvern, la din contră amenință cu închiderea școalelor. Consistoriul recomandă deci a se cere un ajutoriu interimal dela guvern.

Conclusul comitetului parohial, de care am vorbit mai sus, ca respuns la adresa Consistoriului, este în resumat de următorul cuprins:

1. Școalele române centrale din Brașov, resp. Eforia lor, n'au cerut și n'au primit nici odată subvențiune dela stat sau domnitoriu străin, ci au primit ajutoriu de susținere dela biserica sântului Nicolae din loc;

2. Nici biserica sântului Nicolae din Scheiu n'a cerut și n'a primit subvențiune dinafară, ci a pretins și a primit numai o despăgubire pentru proprietățile, ce le-a avut în România și cari dela 1813 au trecut la statul român, fără însă ca printr'asta biserica să-și peardă dreptul asupra lor;

3. Bănuiala, căreia li dă espresiune rescriptul

ministerial, că prin presupusa subvențiune școalele de aici au fost puse sub influința materială a unui stat străin, n'are nici un temei, căci statul român prin aceea că a dat, nu subvențiune, ci despăgubire bisericii stului Nicolae, n'a avut nici odată nici cea mai mică ingerință și influință materială, ori spirituală asupra acestor școale;

4. Biserica stului Nicolae nu va cere, nici nu va încassa de azi încolo pretenșiunea, ce o are față cu statul român și, ca să delătore ori ce bănuială, abzice de-o-camdată la această încassare, dar nu renunță la dreptul ei și va face pașii de lipsă sau pe cale judicătorească sau pe cale diplomatică, cerend ajutoriu guvernului unguresc, spre a-și asigura aceea despăgubire;

5. Ministrul de culte și instrucțiune publică oferă ajutoriu din partea statului, garantând limba de propunere și caracterul confesional al lor. Susțitorii școalei însă nu se adă în situația materială, care i-ar constringe a petiționa după ajutoriu, de oare-ce sunt în stare a acoperi toate lipsurile școalelor din propriile mijloace. Biserica stului Nicolae sub titlul: „Susținerea școalelor primare” are introdusă în budgetul său suma de 12.500 fl. Pe lângă aceasta, pentru susținerea gimnasiului, a școalelor reale și comerciale, mai pune în buget, deja pe esercițiul anului 1898, din venitele sale suma de 27.500 fl.

Dacă însă trebuințele școalelor, crescând, ar aduce cumva biserica în imposibilitate de a le acoperi, atunci ea va face us de bunăvoința guvernului și se va adresa la el pentru ajutoriu.

— La acest proiect de conclud, care a fost ascultat de Sinod cu vii semne de aprobare, a mai vorbit, sprijinindu-l cu însuflețire, din sinul parohienilor dnul *Ioan Purcărea*.

După aceasta Sinodul l-a primit cu unanimitate și cu însuflețire, auzindu-se voci, că toate jertfele sunt gata a le aduce cu toții pentru susținerea școalelor, ca cel mai scump odor al Românilor brașoveni.

Sinodul parohial dela biserica *Stei Adormiri din Cetate*, care a fost cercetat în număr mare și presidat de părintele protopop *Bartolomeiu Băulescu*, a hotărît la rândul său, după cetirea hârtiei, ce a primit-o dela Senatul școlariu, cam următoarele:

Sinodul declară, că n'are nici o cunoștință, ca școalele române gr. or. centrale din Brașov ar fi primit vre-odată vr'o subvențiune dela vr'un stat străin; n'are cunoștință nici de aceea, ca fie comuna bisericască, fie școalele gr. or. centrale din Brașov prin Eforie ar fi primit vre-odată vr'o subvențiune dela vr'un stat străin.

Din contră, Sinodal constată, bisericile proprietare ale numitelor școale sunt în pozițiunea materială de a susține aceste școale și mai departe, întocmai după cum le-au susținut până acum, gata

fiind în cas de lipsă a aduce nouă jertfe pentru acest scop.

Astfel comuna bisericească gr. or. română din Braşov-cetate, neavând trebuinţă de nici un ajutoriu din altă parte pentru susţinerea şcoalelor din cestiune, declară că nu simte lipsă să ceară un astfel de ajutoriu dela înaltul regim al statului nostru.

Această hotărîre s'a luat unanim de către Sinod, ca răspuns la scrisoarea Senatului şcolariu din Sibiu.

„Tatăl nostru....“

(Continuare)

Cererea a doaua

„Vină împărăţia ta.“

Prin cuvintele acestea cerem: ca împărăţia lui D-zeu să vină între noi.

La Marcu se zice: „S'a împlinit timpul si s'a apropiat împărăţia lui D-zeu; pocăiţi-vă şi credeţi în evanghelie!“ I. 15.

Noi numai rugându-ne câştigăm împărăţia lui D-zeu.

D-zeu ne-au adus dela întunec la lumină, ne întăreşte inimile prin nădejdea vieţii cei de veci în împărăţia sa. El stărpeşte din inimile noastre patimile rele şi ne învrednicează a fi părtaşi împărăţiei lui.

Dar bine să mă înţelegeţi, iubitorilor! Împărăţia lui D-zeu vine numai la aceia, cari o cer, rugându-se şi urmând preseriselor sante. Acela, care n'o cere, fuge de rugăciune, fuge de biserică; în loc de împărăţia lui D-zeu să va apropia de densusl sātana cu slujitorii sei şi-l vor duce în focul gheenei.

Şi apoi dacă într'adevăr dorim mântuirea şi fericirea sufletului, nu-i de lipsă să ne oboşim corpul făcând călătorii lungi pe la mănăstiri îndepărtate; nu, asta nu ne va folosi mult; ci iubitorilor, cercetaţi sânta biserică din satul nostru, şi aci veţi auzi cuvântul evangheliei neprihănit şi adevărat. Omul nu poate folosi alte mijloace spre a fi fericit, decât acelea, ce le prescrie biserică lui Cristos. Rămâneţi pe lângă ăstea şi Domnul vă va ajuta.

În împărăţia lumescă ajungi cu corp şi sânge; în împărăţia lui D-zeu numai cu credinţă şi cuget curat.

În această cerere este vorba de împărăţia darului şi de împărăţia măririi lui D-zeu.

Şi noi cerem, ca împărăţia darului, adecă biserică lui Cristos să vină şi să se lătească preste toţi oamenii.

La Mateiu se zice: „Căutaţi mai întâiu împărăţia lui D-zeu şi dreptatea lui; şi toate acestea să vor adauge.“ VI. 33.

A nisui spre împărăţia lui D-zeu şi dreptatea lui — însemnează: 1. Plângeţi cu amar, că n'aţi satisfăcut celor zece porunci, şi multe păcate le-aţi astrucat cu lîntiolul gros, şi făcând şi voia diavolului v'aţi nisuit a servi şi lui D-zeu şi lumii. — 2. Gândiţi, că Isus Cristos prin sângele jertfāt ne-au pregătīt spre împărăţia sa. 3. În

toate zilele să vă rugaţi cu evlavie: „Doamne, vină împărăţia ta!“ — şi vă siliţi a vă ridica în inimile voastre o împărătie plină de dragoste. 4. Aduceţi-vă aminte, că prin jurământul dat la s. botez, v'aţi obligat a veţi ca locuitori a împărăţiei ceresci, ca supuşi ai fericirei vecinice. 5. Grijiţi de pocăinţă, carea este cheia porţilor ceresci. 6. Săturaţi-vă sufletul cu pâinea cea cerească prin s. cuminecătura. 7. Să fiţi, şi'n bine şi'n rău, îngăduitori, primiţi patimile şi necazurile, ce vă ajung şi nu fiţi necredincioşi

Şi mai cerem: ca D-zeu să ne învrednicească pe toţi oamenii a fi cetăţeni împărăţiei măririi lui Dumnezeu.

Dar noi iar numai astfel putem fi învredniciţi spre aceasta, dacă credem în cerescul Tată şi împlinim poruncile lui. Adecă iar credinţa şi faptele bune sunt motorul mântuirii!

Ap. Pavel zice în cart. II-a către Tesaloniceni: „Pentru care ne şi rugăm în tot timpul pentru voi; ca Dzeul nostru să vă învrednicească chemării şi să împlinească cu toată bunavoinţa bunătăţi şi lucrul credinţei în putere.“

St. Ap. Pavel ne mai recomandă, cum să veţuim spre a fi viaţa noastră vecinică, zicându-ne: „Căci darul lui D-zeu mântuitoriu s'a arătat tuturor oamenilor; învăţându-ne, ca lăpădând necuvioşia şi poştele cele lumesci, să veţuim cu trezvie, cu dreptate şi cu curioşie în veacul de acum.“ Tit II. 11—12. Şi iarăş în cart. II-a către Timoteiu zice: „Şi mă va mântui Domnul de tot lucrul rău, şi mă va povăţui la împărăţia cea cerească, căreia fie mărire în veci.“ IV. 18.

(Va urma)

Academia română

Concursuri pentru premii pe 1898

(Fine)

B) Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date

VII. Premiul Adamachi, de 5000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1899 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Biserica creştină ortodoxă din România şi influenţa ei morală în evoluţiunea culturală a ţerilor române dela începutul secolului nostru până la 1891.

VIII. Premiul Alexandru Bodescu, de 1500 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1899 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Cercetări istorice asupra oraşelor Chilia şi Cetatea-Albă.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septembrie 1898.

IX. Premiul Neuschotz, de 2000 Lei, dimpreună cu procentele acestui fond până la acordarea

premiului (decis. 6 Martie 1895), se va decerne în sesiunea generală din anul 1899 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Compendiu istoric asupra dezvoltării industriale la Români până în 1875.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septembrie 1898.

X. *Premiul Statului Lazăr*, de 5000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1899 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Studiul hidrografic complet al unuia din următoarele râuri: Jiul, Oltul, Argeșul, Ialomița, Siretul.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septembrie 1898.

XI. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 10.000 Lei, dimpreună cu procentele acestei sume dela 1891 până la acordarea premiului, se va decerne în sesiunea generală din anul 1900 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea principatelor.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1899.

XII. *Premiul Statului Eliade-Rădulescu*, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1900 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria Românilor în timpul Domniilor Regulamentare.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1899.

XIII. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1900 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Studii asupra pelagrei.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1898.

XIV. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1901 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria critică asupra chinezatelor și districtelor autonome românesce din Transilvania, Ungaria și Banat, cu privire și la instituțiunea chinezilor din celelalte țări locuite de Români, însoțită în anexe de documente.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

XV. *Premiul Statului Lazăr*, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1901 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Fauna ichtiologică a României.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

XVI. *Anastasiu Fătu*, de 3.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1901 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Charta agronomică a României.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

XVII. *Premiul Neuschotz*, de 2.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1901 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Expunerea principiilor conducătoare ale dreptului public modern al României și cercetarea rezultatelor aplicațiunii lor de la 1857 până în momentul de față.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

XVIII. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1901 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria literaturii române de la Cantemir până la 1821, cu extrașeri din autorii acelei epoci literare.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

XIX. *Premiul Princesa Alina Știrbei* (8.500 Lei) se va decerne în sesiunea generală din anul 1902 pentru cea mai bună scriere în limba română despre:

Principiile morale și creștinesce, de cari trebuie să se conducă părinții în educațiunea copiilor lor.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1901.

XX. *Premiul Statului Eliade-Rădulescu*, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1902 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Studiu comparativ asupra dialectelor și subdialectelor române.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1901

XXI. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1902 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Domnia lui Ștefan-cel-Mare.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1901.

XXII. *Premiul G. Șan-Marin*, în sumă de 2.000 Lei, dimpreună cu procentele acestui fond până la acordarea premiului (decis. 6 Martie 1895), se va decerne în sesiunea generală din anul 1902 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Considerațiuni asupra comerțului României cu țările străine atât la Orient cât și la Occident, începând cu secolul XVI până în anii din urmă.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1901.

XXIII. Premiul Statului Lazăr, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic și al compozițiunii lor chimice.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1902.

XXIV. Premiul Adamachi, de 5.000 Lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Alcoolismul în România.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1902.

XXVI. Premiul Princesa Alina Știrbei (8.500 Lei) se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 pentru cea mai bună scriere în limba română despre:

Istoria României de la fundarea Daciei până la finele secolului prezent pentru usul și întărirea simțimentelor patriotice ale tuturor cetățenilor.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1950.

XXVII. Premiul Princesa Alina Știrbei (8.500 Lei) se va decerne în sesiunea generală din anul 1910 pentru cea mai bună:

Carte de lectură pentru școlile secundare.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1909.

C. Premii pentru traduceri din autori clasici latini și greci.

XXVIII. Conform decisiunii luate în sesiunea anului 1898, se publică concurs pentru cea mai bună traducțiune din:

Titii Livii ab Urbe condita libri, liber VIII, cap. 9—25.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la 31 Decembrie 1898*).

Varietăți

Spre orientarea preoțimei din diecesă. Congresul național bisericesc ținut în toamna trecută a hotărât, ca Consistoriul metropolitan să ia toate măsurile de lipsă, ca aniversarea a 25-a dela moartea marelui arhiepiscop și metropolit Andreiu baron de Șaguna să se serbeze în întreaga noastră metropolie într'un mod cât se poate mai demn. Din partea Consistoriului nostru diecesan — precum suntem informați — se vor lua dispuneri cât mai curând în această privință, ordinând a se celebra în memoria marelui defunct Duminecă în 14/26 Iunie a. c.

*) Broșura Academiei, din care am scos aceste concursuri, arată condițiunile scrierilor, ce pot fi premiate. Cei interesați pot cere informațiuni amănunțite. Red.

părăstas solemn cu predică ocazională în toate sântele noastre biserici din diecesă, împreună cu festivități școlare, și astfel onorații preoți fără îndoială vor avea lipsă de date referitoare la viața și activitatea fericitului metropolit. Deci atragem atențiunea onoratei preoțimi asupra biografiei marelui arhiepiscop și metropolit intitulată: „Arhiepiscopul și Metropolitul Andreiu baron de Șaguna, de Nicolae Popea, arhimandrit și vicariu arhiepiscopesc, Sibiu, tipariul tipografiei arhidiecesane 1879,” din care se pot culege date referitoare la viața și activitatea fericitului metropolit Șaguna. Să poate procura dela librăria diecesană pentru prețul de 2 fl. 50 cr.

Frumoasă ovațiune. În preseara onomasticeii Domnului Director al institutului nostru pedagogic *Pătriciu Drăgălina*, elevii de pedagogie II surprinseră cu o frumoasă și foarte succasă serenadă. Cântările, alese cu tact și executate cu deplină exactitate, au fost dirijate, de *A. Onaia*, elev de clasa III de pedagogie, iară cuvântarea, — adevărată manifestare a simțimentelor de venerațiune și iubire fiecărească către bunul părinte sufletesc — a ținut-o *M. Groza*, elev de clasa IV de pedagogie. Răspunsul D-lui Director Drăgălina încântat pe toți, cari din întâmplare au fost martori acestei frumoase ovațiuni; după ce D-sa mulțami elevilor pentru simțimentele lor provenite din inimă curată, lăuda purtarea, tactul și maturitatea lor, exprimându-și întemeiată speranță, că și dâșii ca și antecesorii lor, vor face fală institutului nostru pedagogic diecesan, dovedindu-se la timpul seu ca învățători adevărați devotați chemării lor. Dl director închieie cu bune sfaturi la adresa elevilor. A doaua zi se prezentară și elevele institutului pedagogic și-i gratulară D-lui Director prin rostul Dșoarei *Silvia Târziu* eleva de clasa IV. oferindu-i și un buchet de flori. Dl director și la această fragedă și gingașă gratulație răspunde în modul cel mai acomodat. Afară de manifestația școlară Dl Drăgălina primi gratulații de la numeroși cetățeni, amici și cunoscuți.

„Societatea pentru crearea unui fond de teatru român.” Programa festivităților ce se vor aranja cu ocaziunea adunării generale a acestei societăți în opidul Hațeg, la Rusaliile românesce: **I. Sâmbătă la 4 Iunie n. a. c.** a) Primirea oaspeților la toate trenurile. b) Primirea comitetului la gara din Sub-Cetate. c) Sara de cunoștință în hotelul „Coroana”. **II. Duminecă la 5 Iunie n. a. c.** a) Serviciu divin în biserica gr.-or. dela 8—9 oare, iar în cea gr.-cat. dela 9—10 oare a. m. b) Participarea la ședința primă, ce se va ținea în biserica gr.-or. dela 10—12 oare a. m. c) Banchet la 2 oare p. m. în hotelul „Coroana”. d) Concert și teatru. Începutul sara la 8 oare în hotelul „Mielul-de-aur”. **III. Luni la 6 Iunie n. a. c.** a) Participarea la a doaua ședință a „Societății pentru crearea unui fond de teatru român”, ce se va ținea în biserica gr.-or. dela 11—12 oare a. m. b) Bal în hotelul „Mielul-de-aur”. Începutul sara la 8½ oare. **IV. Marți la 7 Iunie n. a. c.** a) Excursiuni la „Ulpia-Traiană” și „Densus”. b) Participare la petrecerea populară (Nedee, Ruga). Hațeg, la 20 Maiu 1898. **Comitetul aranjator.**

Programul Concertului și Teatrului dat de Reuniunea Română de Cântări din Hațeg în favorul „Societății

pentru crearea unui fond de teatru Român" Duminecă la 5 Iunie n. 1898 în Sala Hotelului „Mielul-de aur“.

1. „Trecui valea“, cor mixt de I. Murășanu.
2. „Zampa“, ouvertură de F. Herold.
3. „Symphonie concert“, trio pentru două vioare și acompaniare de pian de Ch. Dancla.
4. a) „Din depărtare“, cor mixt. b) „Cu mine fugi“, cor mixt de Mendelssohn.
5. „Rondo Capricioso“, pentru pian, solo, de Mendelssohn.
6. „Airs Varies“ pentru vioară și pian de Ch. d'Beriot.
7. „Fântână cu trei isvoăre“, cor mixt de G. Dima.
8. „Prologul“ de I. Vulcan.
9. „Soare cu ploaie“, comedie într'un act de I. Vulcan.

Începutul la 8 oare sara. Prețul de intrare 1 fl. de persoană (pentru popor și meseriași în parter 50 cr.). Fumatul este oprit în decursul producției.

Bibliografie

Căsătoria după legea civilă-ungară (Art. de lege XXXI din 1894) cu notițe din dreptul bisericesc răsăritean de *Dr. Petru Ionescu*. Prețul 80 cr.

Concurs

Conform ordinațiunii Ven. Consistoriu diecesan ddto 5 Martie a. c. Nr. 626 B și ddto 1 Maiu a. c. Nr. 1206 B. se escrie concurs pentru întregirea definitivă a parohiei gr. or. române de clasa III. din comuna **Stamora-română**, protopresbiteratul Buziașului, comitatul Timiș, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumentele sunt:

1. O sesiune parohială.
2. Doauă plățuri intravilane.
3. Stola usuată.

Văduva preotului reposat are dreptul la jumătate din venitul parohiei un an întreg, care expiră la 17 Ianuarie 1899.

Concurenții calificați sunt avisați, ca suplicele de concurs, ajustate conform statutului organic bisericesc și a regulamentului pentru parohii, adresate comitetului, să le substearnă Prea On. Oficiu protopresbiteral al Buziașului în Ghilad.

În fine concurenții din alte comune sunt poftiți, — amăsurat § lui 18 din regulamentul pentru parohii — a se presenta numai odată în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sânta biserică.

Stamora-română din ședința comitetului parohial ținută în 14 Maiu 1898. 1—3 [23]

Teodor Putcoviciu
preș. com. par.

Nicolae Demenescu
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Aureliu Drăgan* m. p. adm. protopresbiteral.

În urma ordinațiunii consistoriale din 21 Decembrie 1896 Nr. 3213 B. se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de capelan lângă preotul neputincios din **Iabuca** Maxim Bălan, cu termen de alegere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumentele sunt: jumătate din sesiunea parohială folosită de amintitul preot și jumătate din bir și stola usuată.

Recurenții, cari vor reflecta la acest post de capelan dela parohia de a treia clasă din Iabuca, sunt avisați a-și substerne recursele sale adresate comitetului parohial și ajustate cu toate documentele necesare în timpul prescriș oficiului protopresbiteral gr. or. rom. al Vârșetului în Srediștea-mică, via Versecz — Nagy-Szredistye, și sunt poftiți, după ce au încunoscîntat oficiul protopresbiteral, a se presenta în atare Duminecă în s. biserică din loc.

1—3 [24]

Pau Bălan m. p.
președ. com. par.

Savu Petroviciu m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu *Mihaiu Juica*, adm. protopop.

Pentru întregirea postului învățătoresc dela școala confesională gr. or. rom. din **Marcovet**, se escrie concurs cu termen până la 10 Iulie a. c. st. vechiu.

Emolumentele sunt:

1. Salariul anual 300 fl.
2. Paușal de lemne numai pentru învățătoriu 20 fl.
3. Pentru conferințele învățătoresci 10 fl.
4. Paușal de scripturistică 8 fl.
5. 2 $\frac{1}{2}$ jugere pământ de arătură.
6. Dela fie-căre înmormântare unde va fi poftit 40 cr.

Cortel corespunzătoriu și grădină de legumi.

Recurenții își vor trimite recursele provăzute cu documentele prescriș și adresate comitetului parohial oficiului protopresbiteral gr. or. rom. al Vârșetului în Srediștea-mică via Nagy-Szredistye.

Recurenții sunt poftiți a se presenta la biserică în vre-o Duminecă sau sârbătoare.

Marcovet, din ședința comitetului parohial ținută în 17 Maiu 1898. 1—3 [25]

Pavel Stoian m. p.
președ. com. par.

George Nicolaeviciu m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu *Mihaiu Juica*, adm. protopop.